

[Oluf Johansen.]

hver klart, at en Løsning paa Grundlag af godt dansk Frisind maatte tilstræbes og blive til Virkelighed. Med stor Tilfredshed og Interesse har jeg gennem 12 Aar paa mit Partis Vegne deltaget i den færøske Lovgivning, og jeg har med Glæde medvirket til de Fremskridt, denne Lovgivning har betydet for den færøske Befolkning. Jeg har ogsaa medvirket til, at vi skulde bringe alle de økonomiske Ofre, der var nødvendige herfor.

Gennem disse 12 Aar har det ærede Medlem Hr. Niclasen paa Rigsdagen med Hensyn til den færøske Lovgivning været det faste Punkt, Navnet, vi alle havde Tillid til. Hans Forstaaelse af Samhørighedens Betydning blev Ledetraaden i hans Livsgering for Færøerne i dansk Politik. I Dag belønnes denne Trofasthed med Sejr for det ærede Medlem og for Sagen. Gennem hans Røst talte Færøerne til os i Dag om denne Sag.

Det maatte vel staa enhver klart, at der efterhaanden var andre Problemer langt ud over den midlertidige og almindelige Lovgivning, som maatte løses. Det Synspunkt, der fandt Udtryk i, at Færøerne var et dansk Amt, og at det færøske Folk var at betragte som en dansk Befolkning, var for snævert; det maatte føre til Bristepunktet, hvis det skulde raade. Skulde vi se med Tilfredshed paa, at de Folkeejendommeligheder, der præger det lille Øfolk deroppe i Nord, udviskedes? Godt dansk Frisind kan ikke have saadanne Maal. Det færøske Folk har sine Ejendommeligheder, som det er dets Ret at værne om og dets Stolthed at bevare. Det har sin Kultur, nedarvet fra Slægt til Slægt. Det er et Folk med Fortidsminder, med Traditioner, der bundet dybt i dets Slægter. Disse Folkeejendommeligheder skal vi lade dette Folk eje og bevare, det kan ikke være vor Opgave at dræbe dem. Vi vilde i saa Fald begaa en Forbrydelse mod dem, som vi aldrig vilde finde os i, at nogen begik over for os. Har vi ikke tidligere stærkt nok forstaaet dette, skal vi i Dag være store nok til at erkende, at det var et Held, at visse Anslag af Haardhed og Fasthed fra vor Side ikke skete Fyldest.

Det færøske Folk staar i Dag ude i Storhavets Skumsprøjt som et Folk med sin egen Kultur. Til Sammenligning kan nævnes, at et andet lille Øfolk derude ved Siden af dem, Sjetlandsøernes Befolkning, i sin Tid dansk-norsk, som af Christian den Første i 1409 pantsattes og i 1590 definitivt blev overdraget til England, hurtigt gik op i det store britiske Rige og fik sin Selvstændighed og sine Folkeejendommeligheder udvisket. Det er

færdigt med at være et lille Folk med en egen Kultur. Jeg nævner dette til Sammenligning med og til Vurdering af vort Forhold til Færøerne. Lad der saa være et og andet at sige maaske fra begge Sider, men vi er gennem alt dette ikke kommet længere fra hinanden, end at vi har kunnet tale os til Rette med hinanden og naa et Resultat.

Folkeafstemningen blev et mærkt Punkt i denne Sag, men det er dog værd at understrege, at den ikke i den færøske Befolkning som Helhed viste et absolut Flertal mod Danmark. De følgende Valg har bekræftet dette.

Nu faar saa Færøerne deres Hjemmestyre, og de skal med paa Vejen have vore Lykønskninger under de nye Vilkaar, der er som en Grundlov for Færøerne med Frihed for den færøske Befolkning paa Samhørighedens Grund. Det er deres Længslers Maal, der virkeliggøres, og vi skal efter dette side stille dem med de andre nordiske Folk. Mellem Nordens Stemmer skal det færøske Folks Røst høres, og saa haaber jeg, at den Ordning, som nu træffes, vil give dette Folk, hvad der er nødvendigt for kommende Tiders Udvikling til Lykke og Held, og jeg vil fastslaa, at Danmark har intet tabt derved. Den Haand, vi rækker, er en Broderhaand.

Minister V. Buhl: Jeg takker for den Tilslutning, den varme Tilslutning, har jeg Lov til at sige, som her i dette høje Ting er givet til det betydningsfulde Lovforslag, vi her behandler, og jeg takker det ærede Medlem Hr. Niclasen for det hjertelige Ønske, han udtalte for vort Land.

Den Tilslutning, som her er givet til Lovforslaget, viser, hvor stærkt vi Danske ønsker, at denne Lovgivning maa blive Indgangen til en lysere og friere Fremtid for det færøske Folk. Der er nu lagt en Grundvold for et vidtrækkende Selvstyre, Rammerne er skabt, og det, det nu gælder om, er at føre denne Lovgivning ud i Livet. Meget vil afhænge af den Maade, hvorpaa det sker. Det maa naturligvis først og fremmest bero paa Færingerne selv, men ogsaa vi har vort Ansvar i saa Henseende.

Det ærede Medlem Hr. Niclasen nævnte en Række Sager, som han paakaldte vor Velvilje over for, og den skal ikke mangle hverken her eller i de mange mindre praktiske Spørgsmaal, som kommer til at ligge for. Vi maa ind i et positivt Arbejde, et frugtbart positivt Arbejde til Fremme af Udviklingen derude paa de smaa Øer i Atlanterhavet.

Det ærede Medlem nævnte ogsaa Spørgs-